

Kateřina Drařarová: Vliv postoje řidičů na aktivity logistické firmy

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze

Bakalářská práce

(Posudek vedoucího)

Příběh této bakalářské práce je vlastně příběhem aktivního člověka z praxe současné firmy v prostředí a podmínkách studia na FHS. Setkání profesionála zvyklého na rychlá, jednoznačná a co nejefektivnější řešení s náhledem na pohyblivou, tekoucí, soustavně reflektovanou a současně proměnlivou realitu, akcentující především humanistické rozměry skutečnosti.

Příznačné bylo, že se Kateřina Drařarová objevila na mých konzultacích velmi nejistá. Bohužel někdo z kolegů se jí pro její přístupy vysmál. I to ji zřejmě vedlo k námětu na bakalářskou práci na téma hodnot. (Jako něčeho, co jí zřejmě připadalo samo o sobě podstatné.) Asi jsem ji nepotěšil, když jsem se dost vyděsil: byl necelý půlrok před termínem odevzdání bakalářské práce a studentka neměla tušení o co vlastně při možném výzkumu či analýze hodnot může jít. Zeptal jsem se jí, co dělá. Když se ukázalo, že ve firmě má na starosti vlastně něco jako dispečink řidičů zabezpečujících logistické aktivity, dohodli jsme se na tom, že zkusí udělat analýzu či dokonce terénní sondu, která by reflektovala část její práce a zkušeností, mohla být příkladem zvládnutí jednoduchého výzkumu i potřebné literatury a dokonce snad by mohla být i prospěšná pro danou firmu. Tak vznikl námět na předkládanou bakalářskou práci.

Pak následovala etapa hledání blízkého jazyka. Pro Kateřinu Drařarovou bylo naprosto samozřejmé, že na potenciální respondenty bude nahlížet jako na „účetní jednotky“. Především bylo zřejmé, že vidí přímou souvislost mezi tím, na co se řidičů ptát při jejich fungování pro firmu a růstem efektivity jejich působení ve firmě. Zprvu ji vlastně nenapadlo, že je nutná „odbočka“ respektující to, že jde o svébytné lidské bytosti, se svými potřebami, zájmy, cíli a dispozicemi, se svým sociálním zakotvením a přístupy ke světu. A že teprve alespoň náznak přístupu právě přes respekt k respondentům jako k lidským bytostem může být zdrojem i efektu pro firmu. Nicméně, že základ spočívá v tom, že oni sami jsou největšími odborníky na svou práci. Jde „jen“ o to, aby bylo ochotni o své práci otevřeně promluvit. Nakonec se snad podařilo, abychom se shodli na možných přístupech.

Pak samozřejmě běžela etapa představ o tom, co to vlastně je empirický výzkum, co to je jeho příprava, jaké jsou nutné fáze a jak lze nakonec konstruovat potřebnou techniku. Povedlo se i udělat předvýzkum. To je velmi cenné.

Současně Kateřina Drašarová studovala literaturu nutnou pro pochopení i zasazení tématu výzkumu do širších souvislostí. Vrhla se do studia se stejnou energií, jako do dalších etap práce. Tady ale jsem v tom krátkém čase nebyl schopen „bojovat“ s jejím objevováním souvislostí a teoretických možností. Lze říci, že zažila nadšení zainteresovaného laika při setkání s odbornou literaturou. A při tendenci (a zkušenosti) k rychlým, jasným a přímočarým zjištěním zůstala velmi často u nástřelu témat a ne u jejich teoretického zvládnutí. Ale i tady zjistila, že je potřeba postupovat obezřetněji a s hlubším záběrem. I když se to příliš v práci zatím nepromítlo.

Výsledkem je práce, která je v podstatě ucelená, s vlastním výzkumem, s plnou odpovědností řešitelky, která je přiměla i do účinného přesvědčení lidí z vedení firmy, že jde o věc pro firmu prospěšnou. Kdyby se jen toto „uhnízdilo“ nějak v životě firmy – a v životě Kateřiny Drašarové – tak si myslím, že jde o velký úspěch využití studia na FHS.

Práci doporučuji k obhajobě. Protože je ještě málo zvládnutá v teoretické části, přikláním se spíše k ohodnocení velmi dobře.

Libor Prudký,

FHS UK

květen 2013